

Sygn. akt III Cz 1130/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący-Sędzia SO Magdalena Hupa-Dębska

Sędziowie: SO Tomasz Pawlik (spr.)

SR del. Roman Troll

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 16 czerwca 2015 r.

sprawy z wniosku wierzyciela (...) G.

przeciwko dłużnikowi J. R.

o egzekucję świadczenia pieniężnego

na skutek zażalenia dłużnika

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 28 lutego 2014 r., sygn. akt II Co 6481/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

SSR del. Roman Troll SSO Magdalena Hupa-Dębska SSO Tomasz Pawlik

Sygn. akt III Cz 1130/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy oddalił skargę dłużnika na czynność Komornika Sądowego polegającą na umorzeniu postępowania egzekucyjnego i obciążeniu dłużnika kosztami postępowania. Sąd ten wskazał, że czynność Komornika jest zgodna z prawem, skoro Komornik wyegzekwował całą wierzytelność zgodnie z wnioskiem wierzyciela. Jednocześnie zwrócił uwagę, że wobec dłużnika Komornik prowadził w tym samym czasie dwa postępowania egzekucyjne, tj. (...) na podstawie tego samego tytułu wykonawczego - wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 6 listopada 2012 r. (sygn. akt V ACa 149/12), ale z wniosków dwóch różnych wierzycieli. Dłużnik uregulował dobrowolnie należności w sprawie Km 431/13, natomiast nie uregulował należności w sprawie objętej skargą. Dlatego też Komornik prowadził zgodnie z wnioskiem wierzyciela egzekucję przeciwko dłużnikowi z otrzymywanej przez niego emerytury. Zdaniem Sądu I instancji rozstrzygnięcie Komornika o kosztach znajduje swoje oparcie w treści art. 770 k.p.c., a ich wyliczenie nastąpiło zgodnie z art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji oraz §6 w zw. z §4 oraz §10 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Były to przy tym koszty w wysokości minimalnej.

W zażaleniu na to postanowienie dłużnik domagał się jego uchylecia i merytorycznego rozpoznania sprawy. Skarżący zarzucił Sądowi Rejonowemu sprzeczność dokonanych ustaleń z zebrany materiałem dowodowym i nieuwzględnienie wszystkich okoliczności sprawy. Kwestionował legalność prowadzenia egzekucji w sprawie Km

432/13, podnosząc w tym kontekście, że o prowadzeniu tej egzekucji nie został zawiadomiony. Zwrócił też uwagę, że w rozmowie z pracownikiem Komornika wyjaśniono mu, iż cała należność została już uregulowana przed zajęciem świadczenia emerytalnego.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Wbrew zarzutom skarżącego rację ma Sąd Rejonowy, że Komornik prawidłowo prowadził postępowanie egzekucyjne w sprawie objętej skargą. Dłużnik został przy tym zawiadomiony o tym postępowaniu w dniu 1 marca 2013 r. (niezależnie od tego wiedział o zajęciu emerytury). Niezależnie od motywacji dłużnika bezspornym faktem jest też, że dłużnik nie uregulował dobrowolnie całości należności, która ostatecznie została ściągnięta z zajętego świadczenia wypłacanego przez (...). W tej sytuacji rację ma Sąd Rejonowy, że w związku z wyegzekwowaniem całości należności objętych tytułem wykonawczym, bezprzedmiotowym stało się dalsze prowadzenie czynności egzekucyjnych i postępowanie egzekucyjne Km 432/13 podlegało umorzeniu na podstawie art. 355 §1 k.p.c. w zw. z art. 13 §2 k.p.c. z orzeczeniem o kosztach postępowania przy zastosowaniu art. 770 k.p.c. w związku z art. 49 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji oraz §6 w zw. z §4 oraz §10 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Odnosząc się do zarzutu zażalenia podkreślić należy, że bez znaczenia dla rozpoznania sprawy była powoływana przez dłużnika informacja udzielona mu ustnie przez pracownika kancelarii komorniczej. Nie można bowiem pominąć, że dłużnik był stroną postępowania, w którym zapadł wyrok będący podstawą egzekucji i powinien mieć pełną świadomość wynikających z tego wyroku po jego stronie obowiązków.

Z tych wszystkich względów, gdy zażalenie okazało się bezzasadne, na zasadzie art. 385 w zw. z art. 13 § 2 i art. 397 § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

SSR del. Roman Troll SSO Magdalena Hupa-Dębska SSO Tomasz Pawlik (spr.)